

СИНОПСИС

закрити цей світ немов недочитану книжку
де автор незграбно тримає сюжет і мотив
де гори героїв розпродуються зі знижкою
де горе героїв возведено в імператив
де кожна сторінка нагадує всі попередні
де все найцінніше приховане в коментарях
чи в висохлій квітці закладений десь посередині
чи в дивних помітках чужих на пожовклих полях
закрити цей мотлох затраснути кинути в пічку
чи в річку глибоку — хай течія геть віднесе
залишити квітку присохлу і недовговічну
повірити в неї і... — переписати усе

WAIT-WAIT-WAIT

мовчання ягнят на гірській переправі
туман долинбою і яром — туман
чекання — це гостра приправа до страви
а страва — серпневий дурман

і фантомні болі і ризику фактор
і чаша терпіння порожня на чверть
по лінії долі проїхався трактор
пунктиром позначивши лінію смерті

на сході — содом і на заході — ступор
і місяць у штопорі й сонце в піке
на дні філіжанки залишився цукор
і все безнадійне таке

чекання — то приступи гострі надії
що зустріч нам вітер таки принесе
і в першій же сцені останньої дії
нам збудуться всі і усе

та в кожнім чеканні — чеканна засада
закон сподівання як самообман
по всій території божого саду
туман долинбою і яром — туман

цей будинок стоїть над термальними водами
де на скелі завжди зеленіє трава
тут немає доріг і стежки не доходять
не здолавши крутий кам'яний перевал
пізнє сонце сідає і дивиться косо
на галівину де попри пізню пору
ще застелено стіл і не прибрано посуд
та нікого живого не видно довкруг
тільки чайки вгорі медитують на вітрі
звідти видно їм все — береги океан
а внизу наче марево ґусне повітря
і повзе між каміння вечірній туман
видно чайкам і скелю й будинок на скелі
і неприбраний стіл і розсипану сіль
і присипаний сіллю чорнильний перелік
незнайомих
чужих
нерозгаданих
слів

BE LIKE BEE

ти стіна? я в тобі пробиваю вікно
ти вікно? я твої розбиваю шиби
ти кришталь а не скло? а мені все одно —
будь хоч димом хоч дивом хоч птахом хоч рибою
ти чужа? нічия? це не привід для сліз
ти належиш мені хоч би з ким ти не спала
тільки я знаю стежку крізь темний твій ліс
лиш для мене твій погляд як сонячний спалах
ти належиш мені як людині ім'я
ти мене нарекла і врекла й записала
у скрижалах своїх

і наречений я

нареченим твоїм хоч би з ким ти не спала
в цім немає жалю ані кривди нема
я проріжу вікно й перепишу скрижалі
я не сам і ти також уже не сама
бо на мені твій мед і в мені твоє жало